

galdt om at bevare en vis ætherisk Karakter med Hensyn til Beværtningen, da Besøget i Læseforeningen, for Digterens Vedkommende, kun var en Begyndelse paa Aftenens Festligheder. Frøken Annette Vedel holdt den egentlige Festtale, hun stod midt i Salen lige overfor Dr. Ibsen, saa Alle kunde høre de varme dybtfølte Ord, hvormed hun hyldede den Digter, der havde fyldt hende og hendes Samtid med saa mange vækkende Tanker og løftende Ideer. Fru Anna Poulsen, Emil Poulsens Hustru, foredrog derpaa et smukt Digt af Magdalene Thoresen til Ibsens Ære.

Den mest begejstrede Stemning fremkaldtes dog da den alderstegne Gehejmerraadinde Casse med kraftig Stemme og flydende Foredrag bragte Ibsen sin egen og alle Danskes Tak for det Lysglimt, han i vort sørgelige Krigsaar indgød i vore Hjerter ved Opraabet til det norske Folk for „en Bror i Nød“.

At Glimtet brat udslykkedes har ikke formindsket vor Taknemlighedsgæld til den, der forstod vor Nød, og led med os. „For i Nød var vi stedte, alle tilsammen, og jeg, hvis Mand var Minister og hvis Søn stod paa Dybbøl, har maaske mest personlig Grund til at takke for det Haabets Lys, som, i de mørke Dage, et Øjeblik varmede vore Hjerter.“

Fru Emma Gad talte for Digterens Hustru, og sendte hende danske Kvinders Tak fordi hun sikkert er den, som har inspireret sin Husbond til at forstaa, at Kvinden, ogsaa ud over Ungdommens og Skønhedens Aar, kan besidde Tanker, og Længsler og Trængsler, der nok er værd at skildres og tages med i Betragtning. naar Virkelighedens Verden med Sandhed skal forklares ved Poesiens Lys. Fru Emma Gad berørte her det, hvorfor Kvinden maaske mest har Anledning til at takke Ibsen og andre norske Forfattere: De har holdt Kvinden som Menneske i Ære. Mesteren takkede synlig rørt, men holdt ikke selv Tale; han har talt i sine Værker, han har Lov til at tie.

Endnu holdtes et Par Taler af begejstrede Damer; da saas ved Bordenden Studentersamfundets Afsendinge; de kom for at afhente Hædersgæsten, som ikke mange Minutter derefter forlod Læseforeningens festlige Lokaler under Forsamlingens Hurraraab. Endnu nogle Timer forblev Medlemmerne samlede i livlig Samtale, opløftede af den store Stemning, der havde baaret denne vellykkede Fest. Den staar som et Sindbillede paa den ægte Kvindebevægelse, der fører fremad paa Intelligentsens Baner, uden at Skønhedslinjen overtrædes ved Tobakens, Alkoholens og extravagant Klædedragts og Optrædens fordærlige Tilsætninger.

Ære være Læseforeningens Bestyrelse for denne uforglemmelige Aften

K. S.